

1. ledna: Slavnost Matky Boží, Panny Marie - Oktáv Narození Páně

VSTUPNÍ ANTIFONA Sedulius

Buď zdráva, svatá Boží Rodičko, porodila jsi Krále, jenž nad nebem i zemí vládne na věčné věky.

Nebo: Srov. Iz 9,1.5; Lk 1,33

Dnes vzešlo nad námi světlo, protože se nám narodil Kristus Pán; dostal jméno: podivuhodný, Bůh, kníže pokoje, otec budoucího věku, jeho království nebude mít konce.

Uvedení do bohoslužby

V důvěře v Boží pomoc odvažme se otevřít nový rok znamením svatého kříže:

Ve jménu Otce...

Boží milost a pokoj a láska buď s vámi po celý rok a zůstávej s vámi stále.

Stojíme před dobrodružstvím nového roku a nevíme, jaký bude. Kolísáme mezi starostí a nadějí. Jsme nejistí. Jedno však víme jistě: že nejsme sami. Že tu vůbec jsme, je z vůle Toho, který nám dal život. Dal nám jej z lásky. Chce, abychom jej prožili šťastně. Je s námi, jeho Duch nás vede.

Nebo:

Stojíme na prahu dobrodružství nového roku. Odborníci dělají hospodářské a politické výhledy, co nás čeká. My křesťané víme: Nový rok bude lepší, než byl starý, jestliže my budeme lepší, než ve starém roce. A ještě jedno víme: Nebudeme v něm sami, vždyť jsme věřící křesťané. Pozvěme si tedy hned na začátku naší první bohoslužby Pána Ježíše na pomoc v našich slabostech a nejistotě.

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, tys vyvolil blahoslavenou Pannu Marii za Matku Spasitele lidského pokolení; dej, ať poznáváme, že ta, která nám zrodila původce života, stále se za nás u něho přimlouvá. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. - Amen.

Uvedení do 1. čtení

V prvním, starozákonním čtení letošního roku uslyšíme, jak žehnaly svým dětem izraelští otcové. Neměli bychom se naučit také my podobně žehnat svým dětem? My ještě tak se umíme o ně strachovat. Ale žehnat jim je moudřejší a užitečnější. Naslouchejme, jak žehnali dětem staří Izraelité.

Nebo:

Mnoho přání si v tyto dny říkáme a píšeme. V prvním čtení uslyšíme, jaké požehnání dávali lidu starozákonní kněží. Ukazuje na vnitřní smysl všech našich přání.

Nebo:

Na úsvitu stvoření požehnal Bůh lidem i zvířatům. Rozmnožení života, plody země, pokoj a soulad v přírodě i mezi lidmi, to jsou dary jeho požehnání. Bůh nepřestává pečovat o své stvoření a stále ho doprovází svým požehnáním, jež je souhrnem všech jeho darů. Proto svěřuje izraelským kněžím žehnací formuli, která také stojí na počátku tohoto nového roku. Jejím hlavním obsahem je obrátit svou tvář a ukázat svou jasnou tvář. Tyto obraty se v semitském světě používaly k vyjádření příznivého přijetí u krále. Proto „vidět Boží tvář“ znamená přijmout jeho pokoj a spásu, i jeho ochranu. On je totiž Bohem blízkým člověku.

1. ČTENÍ Nm 6,22-27 *Budou vzývat moje jméno nad izraelskými syny a já jim požehnám.*

Čtení ze čtvrté knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi:

„Řekni Árónovi a jeho synům:

Tak budete žehnat izraelským synům; budete jim říkat:

„Ať tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!“

Budou vzývat moje jméno nad izraelskými syny a já jim požehnám.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Žl 67,2-3.5.6+8 Odp.: 2a

Odp.: Bože, buď milostiv a žehnej nám!

Bože, buď milostiv a žehnej nám, - ukaž nám svou jasnou tvář, - kéž se pozná na zemi, jak jednáš, - kéž poznají všechny národy, jak zachraňuješ.

Odp.

Nechť se lidé radují a jásají, - že soudíš národy spravedlivě - a lidi na zemi řídíš.

Odp.

Ať tě, Bože, velebí národy, - ať tě velebí kdekterý národ! - Kéž nám Bůh žehná, - ať ho ctí všechny končiny země!

Odp.

Uvedení do 2. čtení

Druhé čtení z listu svatého apoštola Pavla nás vede k důvěře v otcovskou Boží ruku, která vede toho, kdo důvěřuje pevně v Boha. Bůh nás vede ke svobodě. Nemáme být otroky světa, ale svobodnými Božími dětmi. Vidíme tedy, co Církev považuje pro člověka za důležité.

Nebo:

Galat'ané, obyvatelé střední části Malé Asie, byli po přijetí evangelia ovlivněni některými křesťany, kteří tvrdili, že podmínkou spásy je dodržování předpisů Mojžíšova zákona, zvláště obřizky. Svatý Pavel energicky potírá tento názor a důrazně předkládá evangelium, které přináší svobodu od otroctví Zákona. Boží Syn se přiblížil člověku do té míry, že se stal pravým člověkem a vzal na sebe lidskou nesvobodu. Svým vtělením a ukřižováním podle Zákona vydobyl pro člověka svobodu od litery Mojžíšova zákona a od otrockého postoje vůči Bohu, od postoje založeného na přesném plnění předpisů. Tato svoboda znamená dar synovství v Duchu. Díky tomuto daru člověk nemusí žít před Bohem jako otrok, ale ve svobodě a bezmezné důvěře dítěte, které může volat: „Abba, Otče!“

Nebo:

Svatý Pavel nám dává na cestu do nového roku dobrou naději: Boží věčný Syn, a podle lidské matky Marie i náš lidský bratr, bude společníkem naší cesty. Spolu s ním a skrze něho můžeme po celý rok volat o pomoc k Bohu jako ke svému Otcí.

2. ČTENÍ Gal 4,4-7 *Bůh poslal svého Syna, narozeného ze ženy.*

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Galat'anům.

Bratři a sestry!

Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: „Abba, Otče!“ Už tedy nejsi otrok, ale syn a jako syn také dědic skrze Boha.

Slyšeli jsme slovo Boží.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM Žid 1,1-2

Aleluja. Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh v minulosti k našim předkům skrze proroky. –

V této poslední době však promluvil k nám skrze svého Syna. Aleluja.

Uvedení do 3. čtení

Třetím učitelem na prahu nového roku nám teď bude sám Pán Ježíš. V evangeliu podle svatého Lukáše budeme číst, jak Panna Maria s Josefem dali

dítěti jméno. Hebrejské „Ježíš“ se překládá: „Bůh je zachráncem.“ Ve jménu Ježíš a v důvěře v Boží záchranu se tedy vydejme vstříc budoucím dnům.

Nebo:

První evangelium nového roku nám dává na cestu vzory: Pastýře, kteří všude vyprávěli, co velkého jim Bůh učinil, - a Marii, která pochopila, že Bůh je posledním cílem životní cesty. Poslouchejme, oč máme usilovat, na koho se máme spoléhat.

Nebo:

Obřizka byla znamením smlouvy mezi Bohem a izraelským národem. Ta začleňuje do konkrétního lidského společenství i Ježíše. Jeho hebrejské jméno Jehošua naznačuje, že v něm Bůh uskuteční něco nového, co převyšuje podobu starozákonní smlouvy: v Ježíši Bůh zachraňuje a přináší plnost života. Mnozí lidé, počínaje Jozuem, nesli v dějinách Izraele toto jméno, avšak nikdo neuskutečnil jeho význam. Teprve Ježíš naplnil smysl tohoto jména. On vstoupil do chrámu, ne však aby byl posvěcen, ale aby posvětil; ne aby byl očištěn, ale aby očistil a přivedl izraelský národ i mnohé další lidi k hlubší smlouvě a společenství s Bohem.

**EVANGELIUM Lk 2,16-21 *Nalezli Marii a Josefa i děťátko.
Když uplynulo osm dní, dali mu jméno Ježíš.***

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pastýři spíáchali do Betléma a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než byl počat v mateřském lůně.

Slyšeli jsme slovo Boží.

OD ZAČÁTKU K ZAČÁTKU

Bratři a sestry, začínáme nový občanský rok. Církevní učitel svatý Řehoř Veliký napsal před patnácti stoletími moudrá slova: „Člověk jde životem od jednoho začátku ke druhému, až dojde k tomu začátku, který už nemá konce.“ Každý den, každé ranní probuzení je novým začátkem. A leckomu při stanutí na novém začátku, ať na prahu nového dne či na prahu nového roku je trochu úzko: co tenhle den, co tenhle rok zase přinese? Jaká hora obtíží se na mne naválí? Co nového a neznámého se na nás přihrne? Ale tak docela nový a neznámý ten zítřek zas nebude. Minulost není tak docela minulá. Je uložena v naší paměti.

Jde s námi dál v našich vzpomínkách, v našich zkušenostech. Co jsme včera a loni prožili, je zapsáno ve vráskách naší tváře. Vytváří to naši podobu, naši osobnost. Budeme se i po Novém roce stejně chovat ke své rodině, se stejným fortem půjdeme po své práci. Stejně nám bude ten člověk sympatický a onen protivný. Čím déle kdo žijeme, tím víc naše minulost bude určovat náš nový rok.

A přece do těch nových dnů vyhlížíme s novou dychtivostí, s novým očekáváním a s novou obavou. Co ty dny přinesou? Dvě věci nám mohou přispět, abychom do budoucnosti hleděli klidněji a bez obav. Je to jednak důvěra v Boha a jednak důvěra v sebe. Naše důvěra v Boha vychází z vědomí, že celé dějiny všeho světa a všeho lidstva jsou časem spásy, jsou už vykoupené Pánem Ježíšem. Že se kdykoli můžeme utíkat do Boží ochrany. Můžeme prosit o sílu, abychom všechno, co přijde, zvládli, vydrželi a unesli. A Bůh svou pomoc prosícím neodmítá. Ježíš je s člověkem všude tam, kde se v něj věří, kde se mu důvěřuje. A druhá opora našeho života? Vedle důvěry v Boha máme právo důvěřovat také sobě. Máme právo důvěřovat, že máme v sobě víc síly a schopností, než si uvědomujeme. Jde jen o to, abychom své síly dokázali používat pravým způsobem a v pravou chvíli. Když tě ráno poleká hora úkolů a povinností, co před tebou ten den stojí, řekni si, že tu horu nebudeš zvládat jediným skokem, ale po krůčcích. Že budeš stoupat po minutách, klidně, tak jak stačíš s dechem.

A když staneš před srázem neschůdným, před úkolem, který se ti zdá nezvládnutelný, ani teď se nezneklidni. Sedni si klidně a vyhlížej cestu schůdnější. Bůh po nikom nežádá aby dělal, co nezvládne, na co nestačí. Ani lidé nemají právo o to žádat. A tak místo panického [ny] plašení se si sedni a rozhlížej se, co zvládneš udělat klidně a chutě. To je tedy Boží vůle. Dělej co stačíš. A to ostatní? Uvidíš, ono se to časem vyřeší i bez tebe, ono to nějak dozraje samo. Ty jen důvěřuj v Boží dobrotu a zachovej klid. Žádnou denní práci nemusíš udělat najednou, ale po kousíčkách, minutu za minutou. A pro to, co přijde na řadu v pět odpoledne, nemusíš mít sílu už v sedm ráno při obouvání. Zachovej si klid a zachovej si humor. Budeš-li mít dost důvěry v Boží prozřetelnou ruku nad sebou, pak místo aby ses děsil, budeš vidět směšnost zmatků, které zmatení lidé kupí kolem tebe. A zachovej si také trochu básnivě fantazie. Vymýšlej si dopředu hezké věci, které chceš prožít, které si chceš dopřát. Bez takových světýlek občasného vybočení z chomoutu všednosti by život byl monotónní a šedivý.

Mezi radami, které dával duchovní velikán Tomáš Akvinský, byla také tato: Když na tebe jde smutek, běž se vykoupat a pak se pořádně vyspi. Když se bude dobře cítit tělo, i duch se osvěží. Na Nový rok se slavíval svátek Ježíšových jmenin. Jméno Ježíš znamená: Bůh pomáhá! Ano, Bůh pomáhá i nám. S touto myšlenkou chutě a bez bázně vkročme do nového roku. S Boží pomocí, s trochou humoru a dobré vůle zvládneme, co můžeme. A to, co nemůžeme, přenechejme klidně Pánu Bohu.

ČAS JE BOŽÍ DAR A NÁŠ ÚKOL

Občas se na silnici setkáte s autem, na kterém je vzadu nalepené písmeno „Z“, které hlásá, že za volantem je začátečník. Dnes bychom si to -Z- měli nalepit všichni. Jsme také začátečníci: začínáme nový rok. Ale nový začátek, to pro nás není nic nového. Nejen na Nový rok, kolikrát v životě jsme už nově začínali. Hned naše první svatá zpověď byla novým začátkem: „Umiňuji si, že už budu žít lépe,“ říkali jsme. Od té doby jsme dělali nová předsevzetí mnohokrát; na Nový rok i jindy. Jaké osobnosti by z nás byly, kdyby se nám podařilo jen část těch předsevzetí dodržet. Ale skončilo to většinou nezdarem. Jsou ty nezdary důvodem, abychom si žádná předsevzetí už nedělali? Abychom začali letošní nový rok bez nových předsevzetí a střízlivě? Střízlivost je dobrá věc, třeba v pití, ale takováhle střízlivost by byla chybou. Kdo přestane stále znovu začínat, ten začne se vším přestávat. Ptejme se tedy, jaké má být naše novoroční předsevzetí, ale platí to i o předsevzetí zpovědním. Aby bylo účinné, musí být především konkrétní a ne všeobecné. Nepomůže umiňovat si: chci se polepšit! Musíš si přesně určit v čem a jak. Je to jako když máš vyplet záhon. Nepomůže říkat: vypleju plevel. Musíš se dívat po jednotlivých kopřivách a bodlácích.

Tvé předsevzetí musí být také pozitivní, kladné. Ne, co nebudeš dělat špatného, ale jak to budeš dělat dobře. Ne tedy: skoncuji se zaspáváním, ale v tolik hodin půjdu spát a v tolik vstanu. Třetí zásada: Udělej si předsevzetí jen jedno, abys je mohl dobře hlídat. Při ranní modlitbě si je připomenout, při večerní zkontrolovat. Kdo si udělá předsevzetí víc, brzo mu dojde elán a odpadne. Dále: Tvé předsevzetí ať je proveditelné. Jeden muž si velkoryse umiňoval: „Zahrnu svou ženu pozorností“ a nebylo z toho nic. Lépe by udělal, kdyby si umínil: „Tříkrát se kousnu do jazyka, než promluvím, když žena začne šveholit něco, co mi jde na nervy.“ Pátá rada zní: ať je tvé předsevzetí rozumné. Musíš si dobře ujasnit a zdůvodnit, proč právě v tomto se chceš cvičit, proč ti to stojí za námahu. A poslední rada: Ať je tvé předsevzetí radostné. Aby sis nehrál na mučedníka, když ti to půjde ztuha. Bez humoru se nezdokonalíš, leda zmrzoutíš. A tak nic nedejme na posměšné anekdoty o novoročních předsevzetích, nic nedbejme na minulé nezdary a novoroční předsevzetí si udělejme. Předsevzetí jedno, zcela konkrétní, kladné, proveditelné, rozumově zdůvodněné a radostné.

A jestliže jsi zapomětlivý, napiš si to raději na papírek a dej tam, kde to budeš mít denně na očích. Nebo si aspoň připíchni někam symbol, který ti to bude stále připomínat. Už před půl tisíciletím napsal Tomáš Kempenský: „Duchovní pokrok člověka se řídí podle předsevzetí. Jestliže upadá znovu do chyb i ten, kdo se hodně snaží, jak bude dopadat ten, kdo se nesnaží o nic? Kdyby ses zbavil jen jediné chyby ročně, byl by z tebe brzo znamenitý člověk.“ Všichni jsme začátečníci nového roku. Začněme chutě. Už teď, zde, začni přemýšlet, co budeš letos dobrého a rozumného nacvičovat. Nakonec vám přeji

se svatým Pavlem: „Aby ve vás letos zesílil duchovní člověk, abyste se zakořenili a upevnili v lásce; abyste se učili stále hlouběji chápat, která je šířka a hloubka Boží lásky; abyste dosáhli plné míry Božích darů.“

CESTA NASTÁVAJÍCÍM ROKEM

Včera jsme se rozloučili se starým rokem a někoho z toho loučení možná ještě dnes brní hlava. Někteří z vás dočkali příchodu nového roku osaměle a tiše. Ale teď jsme tu pospolu, abychom se spojili ke společné modlitbě, v níž prosíme, abychom byli v nastávajícím roce zdraví, aby se nám naše práce dařila a abychom se přiblížili zase o krůček k Božímu království. Kde to Boží království je, že se mu máme přiblížit? Kam až sahá přitažlivost slunce, mluví se o sluneční soustavě. Kam až sahá Boží láska, jsou hranice Božího království. Božímu království se nepřibližujeme překonáváním dálek, ale vstupováním do stavebního plánu Božího. Cesta křesťana nastávajícím rokem by se mohla vyjádřit asi takto: pracovat podle Božího řádu jako spolupracovníci Stvořitele; nést bolesti života jako spolupracovníci Vykupitele; učit se nově myslet ve světle Ducha svatého. Netvrdí se v evangeliu, že je to cesta pohodlná, vždyť je jen jedna a úzká, říká se nám. O takových, kteří jdou jinými, širokými cestami, jako utlačovatelé slabých, násilníci, zlostníci, lakomci, se praví s rozhodností, že Boží království neuvidí.

Kdo tedy uvidí Boží království? Snad lidé Dokonalí, Spravedliví, Nejlepší, ti nej-, nej-? Takoví také ne, protože takoví lidé žádní nejsou. Boží království uvidí Petři, kteří zbaběle Ježíše zapírali, ale pak litovali a šli za ním. Boží království uvidí Pavlové, kteří byli proti Ježíšovi, ale obrátili se a šli za ním. Boží království uvidí Matoušové, kteří šidili jiné, ale nechali toho a šli za Ježíšem. Boží království uvidí Tomášové, kteří byli nevěřící, ale když se přesvědčili, šli za ním. Boží království uvidí Magdalény, které žily povětrně, dokud nepoznaly, v čem je pravá láska. Boží království uvidí všichni, kteří bloudí, ale vytrvale hledají dobro a krásu, všichni, kteří Boží slovo slyší, přemýšlejí o něm a učí se je zachovávat. Přejme si tedy do nového roku, aby se nám tu v tomto roce spásy dobře naslouchalo Božímu slovu, abychom se tu chutě učili nově smýšlet, nově žít jako děti Božího království. Anebo, jak to řekl svým ovečkám jeden moudrý a laskavý biskup: Přejme si, aby ti darebáci v nás byli letos méně zlí, a ti dokonalí v nás byli méně protivní.

DVĚ JMÉNA - PROGRAM PLNÝ NADĚJE

Je zvykem dávat jednotlivým rokům různá jména jako program, který ta jména zosobňují. Podobně si počíná i Církev, když na příklad jednotlivé roky duchovních obnov zasvěcuje různým svatým. Na počátek každého roku klade dvě jména, vždy stejná: Jména Ježíš a Maria, jako program plný naděje. Dříve zněl liturgický název prvního dne v roce „Jména Ježíš“. I dnešní evangelium

končí zmínkou o tom, že „mu dali jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, dříve než byl počat v mateřském lůně.“ Hebrejské jméno Ježíš se překládá jako „Jahve pomáhá“, „Jahve zachraňuje“. Už v tomto jméně je vyjádřeno to nejdůležitější, co Ježíš pro svět udělal: zachrání a osvobodí jej. A stvrzuje to i novozákonní zjevení anděla Josefovi: Dáš mu jméno Ježíš, neboť on osvobodí svůj lid. Jak Ježíš pomáhal, jak zachraňoval, o tom nám svědčí stránky Nového zákona. Je to radostná zpráva o tom, jak do svého srdce přijal celníky, hříšníky, malomocné, chromé, malé děti i plačící maminky. A tak stojí jméno Ježíš jako příslib i na začátku tohoto našeho nového roku. I s námi půjde ten, kterého můžeme nazývat svým Pomocníkem, Zachráncem a Ochráncem.

Druhé jméno, které před nás Církev klade jako program naděje, je jméno Maria, které se překládá několika způsoby. Hebrejské Miriam znamená „od Boha milovaná“, „Vyvolená“ nebo „Omilostněná“. Všimli jste si, co je na dnešním čtení nápadné? Zatímco pastýři překypující aktivitou pospíchají, hledají, nalézají, klanějí se, chválí Boha a běží radostnou zvěst povědět dál, Panna Maria zůstává tichá, nepromluví ani slova. Písmo o ní jen říká, že „to všechno uchovávala ve svém srdci a rozvažovala o tom.“ Podobná Mariina tichost je nápadná už při zvěstování. Kratičkým slovem Fiat, Ano, odpovídá na nejzávažnější otázku lidských dějin. Proto se mi jeví upovídánost Panny Marie v různých teď tak módních mariánských zjeveních jako nevěrohodná. Tahle upovídaná osoba není totožná s Pannou Marií našich evangelií. Izaiášův výrok: „Neboj se, vždyť já jsem si tě vyvolil, já jsem si tě zavolal jménem, ty patříš mně“ - tohle oslovení vztahuje Církev nejen na Pannu Marii. To patří i každému z nás, Mariiným sourozencům v člověčenství.

Začínáme nový rok ve jménu Panny Marie a věříme, že ona půjde s námi cestou života jako naše sestra, jako naše přímluvkyně, mlčenlivá i činorodá, věrná a spolehlivá. Když dokážeme vstoupit do nového roku ve jménu Ježíše a Marie, nemusíme se děsit budoucích dní: Na nic z toho, co přijde, nebudeme sami, v žádné situaci nezůstaneme bez pomoci. Je tu mocný Zachránce, který se vlídně ujímá každého, kdo se na něj s vírou obrátí. Máme i mateřskou Přímluvkyni. Povšimněme si v dnešním evangeliu ještě jedné podrobnosti. Pastýři neběželi do Betléma každý zvlášť, ale všichni společně. Společně: to usnadňuje orientaci, hledání a nalézání i předávání dál. I naše víra se rozvíjí lépe ve společenství a roste, když ji společně jako společenství Církve hlásáme dál. A teď společně vyznejme svou víru v našeho Pána, předložme mu své prosby a svěřme se do jeho ochrany.

NOVOROČNÍ POHÁDKA

Na Nový rok má každý plno přání, co by chtěl, aby se změnilo, co by chtěl letos dokázat. Povím vám k tomu takovou novoroční pohádku: V jedné pohádkové zemi po vánocích přišel Nový rok a nový čas a králové od východu i západu slíbili, že pomohou novou dobu zabezpečit hospodářsky. Zřídili

obchodní dům s Božími anděly za pulty. Všichni se tam hrnuli, aby dostali, co postrádají. Ekolog žádal pořádný kus zdravého lesa. Inženýr žádal dobře fungující továrnu. Ekonom chtěl tisíc dobře sehraných dodavatelsko-odběratelských vztahů. Andělé přijímali všechny ochotně, sahali do šuplíků v regálech a každému dali žádané zboží zabalené v malém kornoutku. Když se někdo divil, že na tak velká přání jsou ty kornoutky tak malé, andělé odpovídali: „My tu nevydáváme hotové zboží, ale jenom semena. Ta už si sami musíte vypěstovat.“ Milovaní bratři a sestry, tohle vyprávění o naší situaci na začátku nového roku, nového věku, má šat pohádky, ale je to skutečnost. Máme v rukou vzácné semě nového života, a vypěstovat si ten nový život musíme sami. Musíme je zalívat svou dobrou vůlí, hnojit svou trpělivou prací, kypřit svým užitečným úsilím, zahřívát a osvětlovat svou laskavostí a úsměvem.

NOVÝ ROK

Z historického pohledu se 1. leden stal začátkem občanského roku se zavedením kalendářní reformy Galia Julia Césara roku 45 před Kristem. V 6. století Římská Církev přenesla na tento den památku Bohorodičky, kterou původně Byzantská církev stanovila na 26. prosinec. Mezi narůstajícími Mariánskými svátky byl roku 1931 zaveden na 11. října svátek Mateřství Panny Marie, který byl zrušen až po II. vatikánském koncilu a jehož obsah byl znovu převeden na 1. leden. Do té doby začínal rok svátkem Obřezání Páně, protože na osmý den od narození spadá připomínka obřadu obřízky, při kterém bylo dítěti dáno jméno.

Církev slavností na začátku roku svěruje pod ochranu Bohorodičky celý nastávající rok, další úsek našeho života. Panna Maria je Matka Boží ne v tom smyslu, že by zrodila Kristovo Božství, ale tím, že dala Kristu pravou lidskou přirozenost, kterou on přijal ve chvíli vtělení. Se vznešeným tělesným mateřstvím se úzce pojí Mariino duchovní mateřství. Duchovní Matkou Církve je proto, že je Matkou Boha Vykupitele, se kterým úzce spolupracovala v díle vykoupění, aby se nám dostalo zrození pro nadpřirozený život. Největší a pro nás nejdůležitější Boží vlastností je Boží milosrdenství, které se ve svrchované míře projevuje v podobě odpuštění, jež se všemu lidstvu nabízí pro výkupnou oběť Božího Syna, Syna Panny Marie. Dnes, na Nový občanský rok, je to osmý den od slavnosti jeho narození. V osmý den se vykonávala obřízka a byl obřezán i Pán Ježíš. On i Panna Maria, ač oba bez poskvrny, brali na sebe od začátku pozemského života plnou sounáležitost s námi hříšníky. Panna Maria se od počátečního poznávání Boha podřizovala jeho svaté vůli, ztotožňovala se s ní. Byla plná pokory před Bohem právě proto, že pokora je postojem pravdy a i sám Boží Syn je plný pokory, která vyvěrá z jeho lásky k nám. V Mariině srdci našel takovou odezvu, že se za účasti Duchu svatého mohl v ní vtělit a spolu s ní mohlo začít dílo vykoupění, dílo Božího milosrdenství.

Sledujeme-li život Panny Marie na základě evangelních zpráv, vidíme její postoj důvěry, spoléhání se na Boha ve všech okamžicích, které by se nám zdály nepřijatelné a nebo bychom alespoň považovali za přirozené mít obavy a ptát se proč. Panna Maria vše přijímá a jde dál nejen z lásky k Bohu, ale přímo v Boží lásce, jejímž cílem je věčné společenství s námi se všemi. Jediné místo kde ona použila slovo proč: „proč jsi nám to udělal?“, je tam, kde chtěla porozumět svému 12tiletému Dítěti, za které cítila velkou odpovědnost, když je po třídním úzkostném hledání našla v chrámu. A její jediná reakce ve chvíli, kdy jí Ježíš odpověděl protiotázkou, je ta, že vše „to uchovávala ve svém srdci“, jako pokorná učednice Páně. Panna Maria je nejen obraz Boží lásky, ale ona je už její uskutečňování skrze svaté mateřství, v němž pod křížem v odevzdání Janovi byla ustanovena i za naši matku. Stává se matkou nás všech, protože se plně nasadila za naše vykoupení, přinesla pro ně nejvyšší oběť a její lidské srdce pro nás neustále tluče. Jaký je to nesmírný dar, že s její pomocí, naší Matky, jejíž Božské mateřství dnes oslavujeme, může každý z nás dojít usmíření s jejím Prvorozeným a podílu v jeho království.

Ona je Matkou milosrdenství, kterému se ještě stále potřebujeme učit. Bible nám na nejednom místě připomíná důležitost našeho milosrdenství. V knize Ozeáš Hospodin odmítá náš návrat bez pokání a ústy Ozeáše říká: „Chci milosrdenství a ne oběť, poznání Boha je nad zápal.“ (Oz 6,6) Z celé této věty vyplývá, že za slovem oběť je myšlena zápalná oběť bez lásky, zatímco skutky milosrdenství, bývají oběť přinášena z lásky. Tajemství milosrdenství je v tom, že činí člověka šťastným. A Bůh nás chce mít šťastné! Chvalozpěv Panny Marie Magnificat, bychom si měli osvojit jako denní modlitbu, neboť v něm opěvuje Boží milosrdenství. V tomto chvalozpěvu můžeme pokračovat také tím, že budeme vidět a děkovat za projevy Božího milosrdenství ve svém životě a kolem sebe. A také žít dle jejího příkladu, jak se o to snažili mnozí svatí. Církev nám připomíná blízkost Mariiny mateřské lásky kdykoli se k ní obrátíme o pomoc. Učí nás, že Mariino mateřství trvá nepřetržitě v plánu milosti až do věčného zakončení spásy. Měli bychom se tedy snažit po celý rok pamatovat na to, že všichni jsme Mariiny děti, že jsme bratry a sestrami, kteří mají žít v jednotě, v úsilí o lásku přetvářející svět.

Snadněji můžeme mnohé dosáhnout, budeme-li žít s Pannou Marií. A žít s Pannou Marií znamená sjednotit se s Bohem jejím prostřednictvím, i když toto sjednocení úplně závisí na vykupitelském díle Krista a čerpá z něho své účinky. V našem vztahu k Panně Marii nesmí jít jen o slova, ale tím nejpodstatnějším by měla být snaha uvažovat jejím srdcem, to znamená osvojit si hierarchii hodnot podle toho, co se líbí Bohu, co od nás On očekává. Udělejme si proto předsevzetí, že budeme rozvažovat a uchovávat důležité ve svém srdci jako to činila Panna Maria.

ČAS V RUCE LIDSKÉ A BOŽÍ

Měření času je zajímavý vědní obor. Vědci mluví např. o čase geologickém. Tam minutová ručička poskočí až za miliony let. Znají také čas počítačový. Tam se měří v nanosekundách, ve zlomcích vteřiny, v nichž probíhají jednotlivé operace. Někde uprostřed mezi těmito časy je ten náš lidský čas. Staří Řekové měli pro lidský čas hned dvě pojmenování: Kronos a Kairos. Obr Kronos požíral své děti, sotva se narodily. To je obraz pocitu, jak ten čas neúprosně letí, jak nám požírá naše mládí, chvilky radosti, ba celý náš život. Kairos, to je dobrý čas, který nám dává nové a nové pěkné chvilky a zážitky, příležitosti k dobrému životu. Na nás je, jak je využijeme, co s nimi dokážeme udělat. Dnes bychom si všichni měli najít chvíli k tomu, abychom vzali do ruky loňský diář, domácí kalendář. Než ho odložíme a nahradíme novým, měli bychom si ho prolistovat od minulého Nového roku až k dnešku. Bude nám připomínat, co se všechno stalo, jak ve veřejném životě, tak i v životě naší rodiny a v našem soukromí. Připomeňme si události naší Církve a naší farní rodiny. Můžeme vykročit do nového roku s důvěrou?

Z toho, jak to vypadá s mravní úrovní našeho národa, nás někdy jímá hrůza a strach. Mnozí lidé ztrácejí naději, ale v takové situaci je dobře si připomenout, že na tento náš svět se přes to všechno také někdo usmál. Nikdo neví lépe, jak to vypadá s naším světem, s naším národem či s naší farností, než Bůh. A přece se Bůh na svět usmál svým nejkrásnějším úsměvem. Posílá do nepohody našeho světa svého Syna. To je poselství vánoc. Do bídy světa, jak si jej kazíme my, lidé, do naší nelidskosti, násilnosti a ohroženosti, vstupuje Člověk, Syn člověka, Syn Boží. Přichází učit lidi, jak žít v lásce, v pohodě a v dobrém. Nepřichází nikomu nic vzít. Přichází obdarovat každého, kdo je ochoten a schopen rozevřít svou náruč. Do vlastního přichází Boží Syn. Mnozí jej nepoznají. Ale mnozí ho poznají a přijmou. Přijmou jeho způsob života a přestanou ubližovat. Chtějí začít žít v pokojné lásce. A to je šance i pro náš svět. Se světem to není tak zlé. Boží úsměv trpělivé lásky k člověku stále ještě trvá. Stále ještě trvá Boží nabídka lidstvu, Boží nabídka vyřčená před 2000 lety: „Lidé, vzdávejte slávu Bohu na výsostech a pak budete mít pokoj na zemi.“ A tedy teď, na Nový rok, při společenství stolu Páně, povězme my všichni, každý sám za sebe, zda tuto nabídku pokojného života v novém roce přijímáme nebo odmítáme.

CO JE PŘED NÁMI ?

Nový rok nás vede k vyhlížení dopředu, Co tam vidíme? Většinou už nejsme docela mladí. Před námi je stáří. Hovořili jsme už o dětech, o rodičích, podívejme se nyní společně na svou budoucnost. Tak tedy: Jaké bude naše stáří? Jeden teolog píše, že dřív se s představou stáří ztotožňovala moudrost, zralost, vyvrcholení života. Dnes si většina mladých na staré stěžuje, že jsou to zlostní dědci a nabručené báby. Na všechny mladé jen hubují. Ze zásady nechtějí chápat, že se časy změnily, že dnes se žije jinak. A tak se ti bručiví dědkové a báby stávají přítěží rodin. Vedou často s celou rodinou neustálý směšný souboj.

Bývají nevlídní, podezřívají, nepřející, ba až lakomí; a to vše ze zlosti, že mladí smýšlejí jinak než oni staří. Tato stařecká roztrpčenost je vlastně jakási obrácená puberta, puberta naruby: Jako v pubertě mladí považují za hloupé své rodiče a všechny starší, tak staří zase považují za hloupé všechny mladé. Tolik onen teolog. Co říkáte na takovou vyhlídku stáří? Vím, co si teď všichni myslíte: Ano, známe takové zplanění, zlé a nanicovaté stáří, ale víme také, že takové stáří není pravidlem. Víme, že i ve stáří může být život zajímavý a bohatý.

A máte pravdu. I stáří může být krásnou dobou života. Jen nezralé mládí nad ním pohodí hlavou a řekne, že to už žádný život není. Abyste si vy, starší, mohli ověřit, zda dobře prožíváte svůj podzim, abyste vy, mladí, věděli, k čemu se vychovávat a nač se těšit, povězme si aspoň kratičce něco o darech zralého věku. Říkám „zralého věku“, protože už svatý František Saleský prohlásil, že křesťan nestárne: Křesťan jen dozrává do nebe. Prvním darem zralého věku je víra v Boha z vlastní zkušenosti. Vám, co už máte bílou hlavu, vám když bude nějaký mluvka povídat, že není Boha, vy se jen usmějete a necháte ho být. Vy už víte své, vy už jste udělali ve svém životě zkušenost s Boží pomocí ve zlých chvílích. Vy víte ze zkušenosti, jakou sílu v životě má ten, kdo pevně věří v Boha. Druhým darem zralého věku je víra v bližního. Co vás v mládí na druhých rozčilovalo, tomu se už umíte shovívavě pousmát. Poznali jste všelijaké lidi. Dovedete rozeznat, kdo je pleva a v kom je jádro. Vyznáte se v lidech, umíte mít s nimi trpělivost, víte, že mládí musí vyžrát a že to chce svůj čas.

Třetím darem zralého věku je právě ten čas. Jste už natolik moudří, že víte: Svět půjde dál i beze mne. Umíte si říci: Už jsme se dost nahonili a pomněli starostí. Můžeme si sednout, odpočinout, pozorovat a pohovořit. Poslechněte jen, jak to napsal jeden moudrý muž své ženě, když šel do důchodu: „Pojď, ženo, posaďme se spolu na lavičku před domem. Máme právo odpočívat: už to bude čtyřicet let, co jsme spolu. Je dnes tak hezký večer a hezký je i večer našeho života. Dobře jsme si zasloužili chvíli odpočinku. Děti se nám už rozběhly do světa, jsme zas jen sami dva, jako když jsme začínali. Vzpomínáš, ženo? Nic jsme tenkrát neměli, bylo to těžké začínání. Ale měli jsme jeden druhého a věděli jsme to, a tak jsme byli přece jen bohatí. Měli jsme se rádi a mysleli jsme si tenkrát, že láska je jen to vzájemné objetí, polibky, něžnosti. Ale svatební čas je krátký a život dlouhý. Přišly děti, bylo třeba je živit, oblékat, vychovávat, nebylo tomu konce. Dlouhé byly ty noci, kdy jsme se střídali u postýlky nemocného dítěte.

A práce někdy vázla, přišla i zklamání v přátelství, často se mi zdálo, že se nic nedaří. A jak šel rok za rokem. Někdy jsme mysleli, že to s námi jde od desíti k pěti, jen si vzpomeň. Často jsem měl těžkou hlavu, - ale byla jsi tu ty. Jaks to dokázala, žes mě vždycky dovedla povzbudit, když jsem nemohl dál? A to jsi ještě říkala, že máš oporu ve mně, zatímco jsem já ji měl v tobě. Pravda, byl jsem ti věrný a vděčný za domov a za děti, měl jsem tě rád. Ale tys mi to všechno udělala snadné. Nežárnila jsi na mne pro nic za nic, věřila jsi mi. O to víc jsem já věřil tobě. Teprve teď to vím, co je vlastně manželská láska. To jsou

ta léta pospolu, to je celý ten život: Že jsme si pomáhali, že jsme si rozuměli, že jsme si navzájem odpouštěli slabosti a chyby. A teď nám děti vyrostly, a učí se to také, každý na svůj způsob. Pojd', sedneme si, rozhlédneme se. Už zas máme čas dívat se po večerních červánkách, poslouchat, jak zpívá kos a voní růže na zahrádce. Sedni si ke mně, ženo má. Mluvit nemusíme, nám už netřeba slov. Jen když jsme spolu. Přijde noc, ale nevádí, dílo je už vykonáno.“ Taková je tedy moudrost pokojného stáří.

Čtvrtým darem zralého věku je, že se nebojí ani budoucnosti, ani té noci života, smrti. Zralý křesťan ví, že všechno je dar. Že i smrt je velký Boží dar, když je člověk na ni připraven, když s ní počítá. Zralý křesťan cítí v sobě to, co tak pěkně vyjádřil černošský kněz Martin Luther King, když už předvídal, že bude zavražděn rasisty. Ve svém posledním kázání řekl: Bůh je mocný. Je mezi námi někdo, kdo kráčí vstříc večeru svého života a bojí se smrti? Proč ten strach? Bůh je mocný! Je mezi námi někdo, kdo je nad smrtí milovaného člověka zoufalý? Proč to zoufalství? Bůh může darovat sílu k nesení bolesti. Je někdo ustaraný pro své špatné zdraví? Proč ta starost? Necht' přijde cokoli: Bůh je mocný! Bůh může ukázat cestu. Chce proměnit temný včerejšek v jasné ráno - a jednou dokonce v zářivé jitro věčnosti, po němž už nepříjde večer s temnotou. Ano, už žádná temnota, už žádný strach.“ Bratři a sestry, tak je to: Křesťan nestárne, ale dozrává do nebe. Poprosme našeho Hosta v mešní hostině, Pána Ježíše, za stáří bez stárnutí, za stáří plné víry v Boha i víry v dobrého člověka, za stáří pokojné, které se nebojí ani smrti.

NEZŮSTAT NA KRAJI

Nový rok je zasvěcen Panně Marii. Včera jsme se loučili se starým rokem. Teď prvním dnem pootvíráme okno do roku nového a neubráníme se při tom pocitu nejistoty, co nás to jen letos zase čeká. Na všechny ty otázky je odpověď neznámá. Ale tato neznámá budoucnost ztrácí všechnu tísnivost ve chvíli, kdy si řekneme: „Bože, nevím, co nás čeká, ale víš to Ty. Bez tvého vědomí nepadne ani vlas z hlavy tomu, kdo se ti svěří do ochrany. A to mi stačí. S tebou se nemusím bát.“ Někdo by namítl: „To je sice pěkné, ale trochu moc pasivní. Křesťan by se neměl jen odevzdávat do Boží ochrany, vždyť dobrý výsledek záleží i na lidském přičinění!“ Ano, to je správná připomínka. Lidský život, vlastní sebezdokonalování, to je výsledek spolupráce člověka s Boží milostí, s nabídkou Boží pomoci.

Proto dnes Církev staví za vzor všem Pannu Marii, která dovedla spolupracovat s Boží vůlí po celý svůj život. Dovedla se plně a bez výhrad svěřit do Boží vůle. A zde jsme u potíže celého našeho života. Tváří v tvář Boží prozřetelnosti býváme spíše bázkiví než důvěřiví, spíše nejistí než rozradovaní. Proto vám přeji radost z víry v Boha. Jistě rozumíte, co vám tím chci říci: Abychom měli radost ze své víry v Boha, musíme radikálně odhodit strach a do té víry se ponořit bez bázně. Je to jako při koupání v rybníce. Voda se zdá

studená, dokud stojíš na kraji. Dokud se cákáš jen tak po kotníky, je ti zima. Ale když se odvážíš a skočíš do vody, cítíš za chvíli, jak je osvěžující, jaká je to radost.

Stejně je to i s naší vírou. Dokud jen tak přešlapujeme na okraji víry a nemůžeme se rozhodnout, zda Bohu důvěřovat nebo se ho bát, není to žádná radost být křesťanem. Ale když se odhodláš a vrhneš se do Boží náruče, pak tě naplní teplá, veliká radost. Vám všem ze srdce přeji, abyste se v tomto roce už necákali jen tak na okraji Božích vod, ale už dnes, při dnešním obětním průvodu, při svatém přijímání, se vrhli do hlubiny Boží lásky. Abyste se pevně chytli Boží ruky, která vás povede celým rokem, ať se děje, co se děje. A Panna Maria? Bývá to matka, která učí své děti, aby se odvážily prvních kroků. Ať je tedy Panna Maria i naší duchovní matkou a učitelkou po celý nový rok.

Stojím nad jesličkami, slyším všude koledy a vánoční hudbu, hledím na jesličky: Toto roztomilé lidské dítě byl Boží Syn. Kdo že je ten jeho otcovský Bůh a co ten má co dělat v našem lidském světě? Vzdělaný člověk se dnes snaží seznámit s křesťanstvím a čte Bibli. Klademe si otázku, jak my můžeme pomáhat, aby lidé už začali hledat pravé hodnoty krásného lidství. Teoreticky bychom to mohli dělat jednoduše a říci lidem: Vezmi Bibli a čti. Tam najdeš všechno, jak je možno žít svůj život krásně a lidsky, jak se stát Božím dítětem. Zájem o Bibli se v současné době opravdu projevuje všude. Všude myslící lidé hledají novou orientaci. I když své hledání neumějí ještě vyjádřit, mnozí potřebu nové orientace teprve tuší, je to zdroj velké naděje. Tahle cesta k nové orientaci s Bibli v ruce není ovšem nijak snadná. Ne každý dokáže Bibli rozumět, byť měl v ruce sebelepší překlad.

Kdo si dá poradit, tomu řekněme, že Bibli nemůže číst stránku za stránkou jako nějaký román. Že se do ní musí pomalu vpravovat. Nejlépe je začít se Skutky apoštolskými, tam se dozví o životě první křesťanské generace. Potom může přejít k evangeliu, třeba Lukášovu nebo Matoušovu. Tam uvidí Ježíše a tam se mu ukáže Bůh jako Otec. Pak listy. A nakonec Starý zákon jako ilustraci, jak těžce se lidské myšlení propracovávalo k víře v jednoho Boha Stvořitele. Tři věci se snaž ovládat: své nálady, svůj jazyk a své chování. Tři věci se snaž posilovat: svou odvahu, svou laskavost a svou vlídnost k bližním. Tři věci usiluj pro sebe i pro druhé: o zdraví, veselou mysl a dobré přátele. Třech věcí se chraň: tvrdosti srdce, přecitlivělosti a nevděčnosti. Tři věci bys měl obdivovat: přírodu, děti a staré lidi. Tři věci bys měl rozdávat: almužnu chudým, útěchu trpícím a pochvalu těm, kdo si to zaslouží.

Říká se vyznání víry.

Přímluvy

Poprosme nyní o pomoc a ochranu do nového roku. Bože a náš Pane, prosíme tě:

Za tvou Církev po celém světě, aby žila všude v míru a v pokoji.

Prosíme Pána za nová kněžská a řeholní povolání: Dej, aby i z našich rodin vycházeli noví kněží a jejich pomocníci.

Za naše farní společenství, abychom si po celý rok odnášeli z nedělní bohoslužby posilu a povzbuzení.

Za všechny naše rodiny, aby v nich trvala svornost, vzájemná ohleduplnost, smysl pro humor a veselá mysl.

Za nás všechny, ať dokážeme rozeznat, co je Boží vůle.

Za státníky a politiky, aby přestali usilovat o ovládnutí světa a raději chtěli sloužit potřebám lidstva.

Za ty, kdo půjdou letošním rokem do důchodu, aby svého odpočinku užili ve zdraví a pohodě.

Za ty, kteří nás v minulém roce trápili a sužovali, aby poznali, co je to radost z dobrého skutku.

Za ty z nás, kdo v letošním roce umřou, ať jdou s důvěrou vstříc věčnému životu v náručí Boží.

Bože Otče, náš osud je v tvých rukou. Věříme v tebe, doufáme v tebe, chceme tě milovat v Ježíši Kristu, našem Pánu. - Amen.

Nebo:

Na počátku nového roku prosme o pomoc a ochranu:

Prosíme Pána za nová kněžská a řeholní povolání: Dej, aby i z našich rodin vycházeli noví kněží a jejich pomocníci.

Za státníky a politiky celého světa, aby přestali toužit po světovládě, ale raději chtěli sloužit potřebám lidstva.

Za nás všechny, abychom každý den života přijímali jako Boží dar a chutě si ho prožívali.

Za ty, kteří půjdou letošním rokem do důchodu: aby času odpočinku užili dlouho a pokojně.

Za lidi, kteří nás v uplynulém roce trápili a sužovali: aby poznali, co je to radost z dobrého skutku.

Abychom neposuzovali své bližní podle jejich chyb, co nadělali, ale podle úsilí, s jakým se svými chybami bojují.

Věčný Bože, náš osud je ve tvých rukou. Věříme ti, doufáme v tebe, chceme se učit tě stále více znát a milovat v Ježíši Kristu, našem Pánu. - Amen.

Nebo:

Na prahu nového roku prosme spolu s Ježíšovou Matkou nebeského Otce za církve i za celý svět.

Dej, Bože, všem křesťanům svého životodárného Ducha, aby uchovávali tvá tajemství ve svých srdcích.

Dopřej všem národům prožít právě začínající rok v míru, bezpečí a hojnosti.

Rozjasni svou tvář nad všemi trpícími a nešťastnými lidmi.

Rozjasni svou tvář i nad námi a žehnej všem našim blízkým, žehnej naší církvi, národu a celému světu.

Abba Otče, vyslyš prosby těch, které jsi mocí svého Ducha přijal za syny a dcery skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

Nebo:

Je to dar Boží dobroty, že můžeme vstoupit do nového roku. Sluší se proto Boha chválit a velebit, je dobré a spasitelné svěřovat se v prosbách do jeho ochrany.

Prosíme Pána za nová kněžská a řeholní povolání: Dej, aby i z našich rodin vycházeli noví kněží a jejich pomocníci.

Za celý náš národ, ať nastávající rok je nám všem cestou k životu ve spravedlnosti a míru.

Za nás křesťany, abychom svým spořádaným životem, pracovitostí a laskavostí vydávali dobré svědectví o kráse křesťanství.

Za všechny, kdo v tebe nevěří, aby poctivě hledali pravdu, dobro a krásu a pochopili, že to vlastně hledají tebe.

Za dívky, aby se cvičily ve vlastnostech, které jsou potřebné pro dobré manželství a pro správné vychovávání dětí.

Aby si dokázaly najít takové chlapce, na které bude v manželském životě spolehnouti.

Aby se dívky vdávaly nejen podle norem zákona, ale hlavně podle norem svědomí a manželské lásky.

Za celou naši farní rodinu prosme, aby nám společné bohoslužby byly po celý rok zdrojem síly a radosti.

Bože věčný, ty jsi stále beze změny, my stárneme. Kéž je to naše stárnutí zráním k moudrosti a laskavosti. Ať si umíme vážit každého dne jako tvého daru. Ať dobře hospodaříme s časem a následujeme věrně Ježíše Krista, našeho Pána. - Amen.

MODLITBA NAD DARY

Bože, v tobě má všechno dobré svůj počátek a s tvou pomocí se všechno dovršuje; s upřímnou vděčností klademe na oltář tyto dary a prosíme tě: ať tvůj Syn, jehož narození z Panny Marie se stalo počátkem našeho vykoupení, dovrší v nás tvé dílo spásy. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků. – Amen.

PREFACE 1. O PANNĚ MARIÍ

Mateřství Panny Marie

V: Pán s vámi.

O: I s tebou.

V: Vzhůru srdce.

O: Máme je u Pána.

V: Vzdávejme díky Bohu, našemu Otci.

O: Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky, abychom tě chválili a oslavovali a abychom ti děkovali také za blahoslavenou Matku, Pannu Marii, (zvláště dnes, když slavíme její Mateřství). Neboť na ní spočinula tvá moc a ona z Ducha svatého počala tvého jednorozeného Syna: její slavné, neporušené panenství dalo světu věčné světlo, našeho Pána, Ježíše Krista. Skrze něho andělé chválí tvé jméno, před tvou mocí padají na tvář nebeské zástupy, nebesa vyznávají tvou slávu a svatí serafové ti společně zpívají píseň. Také my se připojujeme k jejich chvalozpěvu, pokorně tě vyznáváme a voláme:

Svatý, svatý, svatý...

ANTIFONA K PŘIJÍMÁNÍ

Ježíš Kristus je stejný včera i dnes i navěky.

MODLITBA PO PŘIJÍMÁNÍ

Prosíme tě, Bože, provázej nás v tomto novém roce svou pomocí a posiluj nás svátostným pokrmem, ať pod ochranou Panny Marie, Matky tvého Syna i matky nás všech, celým svým životem směřujeme k tobě. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.